

ת"פ 10369/10/18 - מדינת ישראל נגד ראפת ערמין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 10369-10-18 מדינת ישראל נ' ערמין

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד מתביעות ירושלים
	נגד
	ראפת ערמין
	ע"י ב"כ עו"ד מוטי רפאלי
המאשימה	
הנאשם	

גזר דין

כתב האישום המתוקן

הנאשם הורשע על-פי הודאתו במסגרת כתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות של התחזות כבעל תעודה, לפי סעיף 443 לחוק העונשין, התשל"ז-1977; שימוש ברכב ללא רשות, לפי סעיף 413ג רישא לחוק; נהיגה ללא ביטוח לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי, ונהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה. מכתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 15.4.2018 בשעת צהריים, רכב הנאשם על האופנוע השייך לאביו, לאחר שנטל אותו ללא רשות האב. הוא נסע בכביש בזיגזג ולכן נעצר על-ידי שוטרים. הוא נתבקש להזדהות והציג להם את רישיון הנהיגה של אביו ואף הזדהה בשמו של אביו. באותה שעה לנאשם לא היה רישיון מתאים או ביטוח תקף.

מהלך הדיון

בעת הצגת הסדר הטיעון ציינה המאשימה, כי עמדתה היא למאסר בעבודות שירות. הוסכם לשלוח את הנאשם לתסקיר שירות המבחן, כשהסניגור ביקש לבחון גם את שאלת ההרשעה.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם כבן 23, רווק, הנמצא בזוגיות מזה כשלוש שנים ומתכוון להינשא לבת זוגו בקרוב. הוא סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות, למד שנה אחת בתחום הרפואה הטבעית, אך כיום הסב את תחום עניינו המקצועי ללימוד תחום המנופאות. לנאשם אין רישום פלילי, אך יש לו עבר תעבורתי בגינו הוטלו עליו עונשים של קנס, התחייבות, פסילה ופסילה על-תנאי. הנאשם התקשה לקבל אחריות למעשיו וסירב אותם, ואולם עמד על כך שפעל בצורה פיזיה ולא ראויה, הקשורה במאפייני אישיותו הבלתי בשלה. שירות המבחן הציע לנאשם להשתלב בטיפול והוא הביע רצון חיובי בהקשר זה. נוכח זאת, ונוכח ניתוח גורמי הסיכון והסיכוי, סבר שירות המבחן, כי ניתן

להסתפק בתיק זה בעונש של של"ץ בהיקף 120 שעות והטלת צו מבחן שיבטיח את השתלבות הנאשם בטיפול. השירות סבר שהגם שלא הוכח נזק קונקרטי, נוכח גילו הצעיר, של הנאשם המליץ לבטל את ההרשעה.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה עתרה למתחם ענישה המתחיל בעבודות שירות ועד 9 חודשי מאסר וענישה נלווית וביקשה להטיל עליו עבודות שירות וענישה נלווית.

ב"כ הנאשם טען למתחם ענישה נמוך בהרבה וביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן.

קביעת מתחם הענישה ההולם

עקרון ההלימה - מתחם הענישה ייקבע על סמך עקרון ההלימה, שהוא נגזרת של הערכים המוגנים, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם ומדיניות הענישה הנוהגת.

הערכים המוגנים - בהתנהגותו, פגע הנאשם בערכים של שלטון החוק ובערכים של הגנה על שלום המשתמשים בדרך ושמירה על ביטחון הציבור ובטיחותו. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית-נמוכה.

נסיבות ביצוע העבירה - הנאשם היה בעת ביצוע העבירה כבן 18 ו-3 חודשים בלבד, דהיינו "בגיר צעיר", שהתנהגותו פזיזה, ומאפיינת התנהגות של רבים מבני גילו, בין סיום הנערות לתחילת הבחורות. מבחינה זו, הגם שהנאשם אחראי בלעדית למעשים, הוא הג בפזיזות ובחוסר שיקול דעת המאפיין, כאמור, חלק מבני גילו. הנאשם נטל באופן מתוכנן את אופנועו של אביו ללא רשותו וכן את רישיון הנהיגה שלו, והרהיב עוז והציג עצמו לשוטרים כאביו. אך מובן שהתנהגות זו אינה מצביעה על תחכום, ההיפך מכך. מכל מקום מדובר בהתנהגות פסולה ומסוכנת. בנהיגתו סיכן הנאשם את סביבתו אך למרבה המזל, לא נגרם נזק.

מדיניות הענישה הנוהגת - עבירות רכוש ברכב הן עבירות שהפסיקה מתייחסת אליהן בחומרה, לרוב כשהן מבוצעות באופן חוזר ונשנה ומתוכם, ולכן הפסיקה מבכרת מאסר כעונש מרתיע. יחד עם זאת, עבירת שימוש ברכב ללא רשות, היא עבירה שחומרתה פחותה ותלויה בנסיבות. מפנה לרע"פ 3058/18 **רחמילוב נ' מ"י** (מיום 23.4.2018) שם נקבע לעבירה זו מתחם שבין עבודות שירות ל-8 חודשי מאסר בנסיבות של נטילת רכבה של אמו של הנאשם ללא רשות. שם הסתיים ההליך בעונש מאסר ממושך, בשל עבירות אחרות. ברע"פ 9043/14 **ברששת נ' מ"י** (מיום 18.1.2015) נדון נאשם צעיר ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות בנסיבות דומות למקורו, ואולם שם צירף תיק אחר של הסגת גבול וגניבה. משני המקרים ניתן לגזור לקולא.

מתחם הענישה - נוכח כל האמור, מתחם הענישה צריך לעמוד על מאסר מותנה ושל"ץ ועד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

הנאשם צעיר לימים, מנהל אורח חיים נורמטיבי, והגם שהתקשה לקבל אחריות, הבין את הפסול שבמעשים ונכון לטיפול. יש לו שאיפות נורמטיביות בתחום המקצועי ובתחום המשפחתי, והוא נעדר עבר פלילי, אך יש לו עבר תעבורתי.

המיקום במתחם

נוכח האמור יש למקם את הנאשם בחלק הראשון של המתחם.

ביטול ההרשעה

לצורך ביטול הרשעה, יש לעמוד בשני תנאים: האחת, נסיבות ביצוע העבירה מאפשרות זאת מבלי לקפח אינטרסים אחרים של ענישה כגון הרתעה וגמול; השני, הוכחתו של נזק קונקרטי ובלתי מידתי שעלול להיגרם לנאשם. הנאשם עומד בתנאי הראשון, אך אינו עומד בתנאי השני, שכן לא הוכח נזק קונקרטי. אין די בגילו הצעיר של הנאשם, כדי לעמוד בדרישה שהעמידה הפסיקה. לכן עתירתו של הנאשם לביטול ההרשעה נדחית.

גזירת הדין

נוכח כל האמור מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 250 שעות של"ץ. השל"ץ יבוצע ע"פ תוכנית שיגיש שירות המבחן בתוך 30 יום מהיום ובפיקוחו. הנאשם הזהר כי אי ביצוע השל"ץ כנדרש, עלול להוביל לפתיחת התיק מחדש והטלת כל עונש לרבות מאסר. השל"ץ לא יחל לפני חלוף 45 יום מהיום;

ב. 5 חודשי מאסר שלא ירצו, אלא אם יעבור הנאשם בתוך שנתיים מהיום את העבירות בהן הורשע;

ג. קנס בסך 1,000 ₪ או ארבעה ימי מאסר תמורתו אם לא ישולם. הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים החל מיום 1.9.2021 ובכל 1 לחודש רציף ועוקב. לא ישולם תשלום במועד יועמד הקנס לפירעון מיידי;

ד. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא יעבור הנאשם בתוך שנתיים מהיום את העבירות בהן הורשע;

ה. צו מבחן למשך שנה מהיום, כאשר הנאשם הזהר מפני השלכות הפרת הצו בדומה לשל"ץ.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י' תמוז תשפ"א, 20 יוני 2021, במעמד הצדדים.

